

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΘΑΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 11
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
10 ΛΕΠΤΑ 10

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ

Έν Ελλάδι, έτησία Δρ. 6
» » έξάμηνος » 4
Έξωτερικού έτησία Φρ. 10
» » έξάμηνος » 6

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άμφιβιον ποδήλατον (μετ' εικόνας), υπό Φ. Π. — Μία Όδυσσεια τοῦ 18' αἰῶνος. Ὁ κόμης Βενιόθσκης, υπό Ἡλ. Γ. Οἰκ. — Ὁ γῦρος τοῦ Κόσμου, υπό τῆς Φύσεως. — Τὸ τέλος τῆς Σωάννης Ρακῶ. — Σωάννης Ρακῶ (ἐπιφυλλίς μετ' εἰκόνας), υπό Maurice de Fos. Τέλος. — Κεκαυμένος ἢ τεθαμμένος. — Ἡ διεύθυνσις τῶν ἀεροστάτων, υπό Ἀστέρου. — Τὸ φητόν τοῦ Βίσμαρκ. — Γυναικεῖον πνεῦμα. — Σκέψεις. — Ἐπιστημονικόν παίγιον (μετ' εἰκόνας). — Αἰνίγματα. — Ἀνταποκρίσεις τῆς «Φύσεως».

ΑΜΦΙΒΙΟΝ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ

Έν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ ἐδημοσιεύσαμεν σχετικά τινα περί τῆς ἐν ξηρᾷ ποδηλασίας καὶ περί τῆς προόδου ἣν ἐποιήσατο αὕτη κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους.

Ἡδὴ μετ' εὐχαριστήσεως μεταδίδομεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ἐφεύρεσιν ὅπως νέαν, ἥτις κατὰ τὰς γενομένας ἐσχάτως δοκιμὰς παρέχει ἐλπίδας μεγάλης καὶ ἀτραυτοῦς ἐπιτυχίας.

Πρόκειται περί τῆς ἐν θαλάσῃ ποδηλασίας, δυναμένης νὰ λειτουργήσῃ ἐν ταύτῃ καὶ ἐν τῇ ξηρᾷ, ἣν καὶ ὠνομάσαμεν ἀμφίβιον ποδήλατον.

Πειράματα τῆς νέας ταύτης καινοτομίας ἐγένοντο προσφάτως ἐν Μασσαλίᾳ.

Αἱ γενομένην δοκιμαὶ ἐπέτυχον πληρέστατα, ἀποδειχθέντος, ὅτι τὸ ἐν θαλάσῃ ποδήλατον λειτουργεῖ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας, μετ' ἧς καὶ ἐν ξηρᾷ, χωρὶς νὰ ἦ ἀνάγκη νὰ γείνη τροποποιήσις τις εἰς τὸν μηχανισμόν του, οὐδὲ νὰ περιορισθῇ ἡ ταχύτης αὐτοῦ. Τὸ μηχανήμα τούτο εἶναι τοῦ αὐτοῦ τύπου τῶν τρικύκλων, δηλαδὴ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν τροχῶν, κινεῖται διὰ πηδήλων (pedale), φέρει χαλινόν, κλητήριον (appel), ὁδηγεῖται τῇ χειρὶ δι' ἐγκατασίου μοχλοῦ, στρέφεται περί ἑαυτὸ μετ' εὐκολίας καὶ μεταβαίνει ἀπὸ τοῦ ἐδάφους εἰς τὸ ὕδωρ ἄνευ ἐπικουρικοῦ τινος μέσου, καὶ ἐκ τούτου εἰς τὴν ξηρᾷ.

Λάβετε δύο πινάκια (πίατα), ἐνώσατε αὐτὰ κατὰ τὰ χεῖλη των, ἢ θέσατε δύο κοίλους τροχοὺς τὸν μὲν ἐπὶ τοῦ δὲ διὰ τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν περιβεβλημένους διὰ λαμαρίνας, ἐνόνοντες αὐτοὺς ὡς δύο ὀστρακόφυλλα καὶ ἔχετε εἶδος ἀμφικύρτων φακῶν, κοίλων, ἐλαφρῶν καὶ ἀντοχυῶν, ὧν ἡ στερρότης ἐνισχύεται διὰ στεγανῶν πήχων εἰς τὰ σημεῖα τῆς ἐνώσεως τῶν περιφερειῶν. Οἱ φακοειδεῖς οὗτοι τροχοὶ φέρουσι ἐπὶ τῆς ἀκρας περιφερείας αὐτῶν ἰσχυρὰν ταινίαν ἐξ ἐλαστικῆς οὐσίας πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν βιαιῶν ἐκ τῆς ταχείας πορείας προερχομένων τιναγμῶν τοῦ ὅλου μηχανήματος, ὡς συμβαίνει καὶ εἰς τὰ κοινὰ ποδήλατα. Πρὸς δὲ φέρουσι ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῶν ἐπιφανείας δωδεκάδα χαλκίνων πτερυγίων, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῇ ἐναντι εἰκόνι, τὰ ὅποια λειτουργοῦσι ἀπαραλάττως, ὅπως αἱ πτέρυγες τῶν τροχῶν τῶν ἀτμοπλοίων, ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὴν θάλασσαν.

Τῆς ἀνωτέρω εἰκόνας ἀρκούντως ἀποδεικνύουσης τὴν κα-

τασκευὴν τοῦ μηχανήματος, ὡς καὶ τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸ μέρη, νομίζομεν περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψωμεν περισσότερον εἰς τὸ μηχανικὸν αὐτοῦ μέρος. Παρίστησι δὲ ποδήλατον ἐπιστρέφον ἐκ θαλασσίας ἐκδρομῆς πρὸς τὴν ξηρᾷ.

Τὸ πρῶτον κατασκευασθὲν ὑπόδειγμα ἔφερον ἀντι τροχῶν κορμούς ἐξ ἀντιθέτων ἀπὸ τῆς βάσεως αὐτῶν κῶνων, ἐνῶ αἱ τροχοὶ τοῦ δευτέρου τύπου, ὄν ἀναπαριστῶμεν διὰ τῆς ἐναντι εἰκόνας ἔχουσι σχῆμα φακῶν ἀμφικύρτων.

Ἐνταῦθα ὁ μικρὸς τροχὸς εὐρίσκεται ἐμπρὸς, ὅπως καὶ ἐν τοῖς συνήθεσι ποδηλάτοις, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῶν τριῶν τροχῶν σχηματίζεται οἶον ἀψίς, ὑποστηρίζουσα τὸ ἐρίππιον, ἐφ' οὗ τοποθετεῖται ὁ ἀναβάτης, τὸ διπλοῦν πηδῆλον διὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ δι' οὗ ὁδηγεῖ τὸ ὅλον μηχανήμα, ὡς καὶ ὁ μοχλὸς - ὁδηγὸς δι' οὗ δίδεται ἡ διεύθυνσις τοῦ ποδηλάτου.

Ἡ κίνησις μεταδίδεται δι' ἀλύσσου ὅπως καὶ εἰς τὰ δίτροχα ποδήλατα. Ἡ διάμετρος τῶν τροχῶν εἶναι 1 μέτρον καὶ 40, ἡ ἀπόστασις ἀλλήλων 1 μέτρον καὶ 25, τὸ πάχος τοῦ ἄξονος 20 ἑκατοστομέτρων, τὸ δὲ ἐρίππιον εὐρίσκεται εἰς ὕψος 60 ἑκατοστομέτρων ἀνωθι τοῦ κυρίου ἄξονος. Τέλος ἡ ἐν τοῖς ὕδασι βύθισις τῶν τροχῶν τοῦ νέου τούτου ποδηλάτου φέροντος καὶ τὸν ἀναβάτην δὲν ὑπερβαίνει τὰ 40 ἑκατοστόμετρα.

Πληροφορίας τινας ληφθεῖσας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπανειλημμένων δοκιμῶν ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου καὶ τοῦ κατασκευαστοῦ τοῦ ἐν λόγῳ μηχανήματος, ἴσως δὲν ἦ θελεν εἶσθαι ἀπὸ σκοποῦ νὰ μεταδώσωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις.

Τὰ ἀμφίβιον ποδήλατον ἐκινήσαν ἀπὸ τῆς πλατείας Καστελάν, διέδραμεν ἐν χρόνῳ δέκα μόνον λεπτῶν τῆς ὥρας, τὴν μα-

κρὰν λεωφόρον τοῦ Πρίδω (4 χιλίωμ.), φρασσομένην μάλιστα συνεπεία τῶν ἐκτελουμένων κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἱππικῶν ἀγῶνων, εἰσῆλασεν εἰς τὸ κατάστημα τῶν λουτρῶν τοῦ Ρουκαμπλάν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὕδωρ, ὅπου ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του ἄνευ κωλύματός τινος ἢ διακοπῆς. Ἡ θάλασσα ἦτο λαμπρὰ καὶ εὐδιάφορος, μολονότι ὑπῆρχον κύματα.

Κατὰ τὰς πρώτας δοκιμὰς ὑπελογίσθη μέση ταχύτης 3 χιλ., 900 καθ' ὥραν, γενομένης χροήσεως 6 πτερυγίων 5 ἑκατοστομέτρων πλάτους, ἀντὶ τῶν 12 πτερυγίων 8 ἑκατοστομ. πλάτους, τὰ ὅποια τὸ μηχανήμα θὰ φέρῃ εἰς τὸ μέλλον. Ἡ πρὸς τὰ ὀπίσω πορεία ὑστερεῖ κατὰ τὸ 1/4, μολονότι τὸ ποδήλατον ἐνεργεῖ ἐξαισιῶς.

Άμφιβιον ποδήλατον.

λιτο ήμιν εκ καθήκοντος να επιληφθώμεν του προχείρου τούτου πειράματος, απερ ενέχει αρκετόν το ενδιαφέρον, ως θέλομεν εν καιρώ διαπραγματευθῆ εν τῇ «Φύσει».

Καθ' ην εποχήν οι μηχανικοί καταγίνονται να συντομεύσωσι την από Γαλλίας και Αγγλίας εις Αμερικανήν ατμοπλοικὴν συγκοινωνίαν από εἴς ἡμερῶν εις τέσσαρας, αι δὲ Κυβερνήσεις αὐτῶν κατ' ἔτος αὐξάνουσι τὴν ταχύτητα τῶν ταχυδρομικῶν ατμοτροχιδορῶν, ἡμεῖς τί πράττομεν; Πρέπει να ἀρκώμεθα εις τὴν ὑπάρχουσαν ταχύτητα τῶν συγκοινωνιῶν μας; Βεβαίως οὐχί.

Και ἡ «Φύσις» διὰ τῆς ἀνά τὴν γῆν ἐκδρομῆς της θὰ κατορθώσῃ τοιοῦτόν τι;

Ἄς εἰπώμεν οὐχί, πλὴν θὰ μᾶς εἶπῃ τούλαχιστον, τί οι ἄλλοι πράττουσι, ὅτε ἡμεῖς δὲν τοὺς ἀναλογιζόμεθα, και τοῦτο ἡ «Φύσις» ἔχει καθῆκον να πράξῃ.

Ὁ ἀνά τὴν γῆν ἐκδρομῶν φάκελλός μας, ἐν ᾧ ἐνιθέσασμεν τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Φύσεως», φέρει τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν, ἣν ἀναγράφομεν κατὰ γράμμα πρὸς ὀδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ και ἐπιθυμούντων να ἐπαναλάβωσι τὸ πείραμα.

Aux bureaux de Poste Paris New-York San Francisco Hong-Kong Suez Athènes

(Pour faire le tour du monde)

Δεξιόθεν του φακέλλου ἐθέσαμεν πεντηκοντάλεπτον γραμματίσμον, ἀριστερόθεν δὲ τὴν ἐξῆς πρὸς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα παράκλησιν μας.

Le Journal «Fissis» desirant savoir en combien de jours une lettre partant d'Athènes peut faire le tour du monde, prie les Directeurs locaux de vouloir faire suivre cette dépêche immédiatement.

Κατὰ συνέπειαν, ἀν ἀπρόοπτόν τι δὲν μεσολαβήσῃ, ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ «Φύσις» θὰ ἐκτελέσῃ ἀκωλύτως τὸν γύρον του κόσμου και θὰ ἐπανέλθῃ εις χεῖράς μας, ὅτε θέλομεν ἀναγ-

γείλῃ τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ὅ,τι σχετικόν πρὸς τὴν ἐκδρομὴν ταύτην και τὴν ταχύτητα τῶν συγκοινωνιῶν σταχυολογήσωμεν.¹

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΩΣΑΝΝΑΣ ΡΑΜΩ

Ἡ Σωσάννα Ραμῶ, τὸ ὄρατον μυθιστόρημά μας, με ἑλληνικὴν ὁλως ὑπόθεσιν, τὸ ὅποιον κατέθελε τὸς ἀναγνώστας μας, διὰ τε τὸ ρομαντικὸν αὐτοῦ, τὸ συγκινητικὸν και τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἑλληνικῶν σκηνῶν, τελειοῖται εις τὸ σημερινὸν φύλλον μας. Πόσοι βεβαίως δὲν θὰ εἶπωσιν ἐνδομύχως «Διὰ τί να μὴν ἐξηκολούθῃ ἀκόμη;» και τοῦτο τὸ γνωρίζομεν ἀπὸ πολλὰς ἐπιστολάς, ἐν αἷς μᾶς ἐξεφράζετο ἡ εὐχαριστήσις και τὸ γόητρον, ὅπερ εἶχε γεννηθῆ παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν συνδρομητῶν μας.

Τινὲς τούτων μᾶς παρεκάλουν να ἐδημοσιεύωμεν εις ὅλον σχεδὸν τὸ φύλλον τὴν Σωσάνναν Ραμῶ, ἐὰν τοῦτο ἦτο δυνατόν.

Πολλοὶ μᾶς ἔγραφον, ὅτι ἠγάπησαν τὴν Ραμῶ, ὡς ἀδελφῆν των.

Ἐτερός τις τὴν ἐρωτεύθη, διότι Σωσάννα ὠνομάζετο ἡ μακάριτις σύζυγός του και τῆς ὠμοιάζειν εις πολλὰ.

Τινὲς δὲ να μὴ χάσουν τὴν σειράν τῆς ἐπιφυλλίδος μᾶς παρεκάλουν να τοῖς ἀποστείλωμεν ἐκ νέου τὸ φύλλον.

Μία εὐγενὴς Κυρία, καθ' ἐκάστην Κυριακὴν πρωίαν στέλλει εις τὸ γραφεῖόν μας τὸν ὑπηρετὴν της και ζητεῖ τὴν Ραλλοῦν «δοτε μοι τὴν Ραλλοῦν» λέγει, και οὐχί τὴν Φύσιν.

Ἐτέρα Κυρία μᾶς ἔγραψεν, ὅτι τοιαύτην ἐντύπωσιν τῆς ἑκαμὲν ἢ ἀπὸ Κορίνθου εις Ναύπλιον πιστὴ ἐκδρομὴ του Θεοχάρους μετὰ τῆς Ραλλοῦς και τῆς Σωσάννας, ὡστε ἐνόμισεν, ὅτι αὐτὴ διέδραμεν εις τὰ γνωστά της ταῦτα μέρη.

Κυρίως τις δὲ μᾶς παρεκάλει ἂν ἦτο δυνατόν να τῷ γνω-

1 Πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν και ἐπιτυχίαν ἀπεστειλωμεν ταυτοχρόνως και ἰδιαιτέρως και ἐπιστολικὸν δελτίριον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν και με τὴν ἰδίαν ἐπιγραφὴν.

MAURICE DE FOS

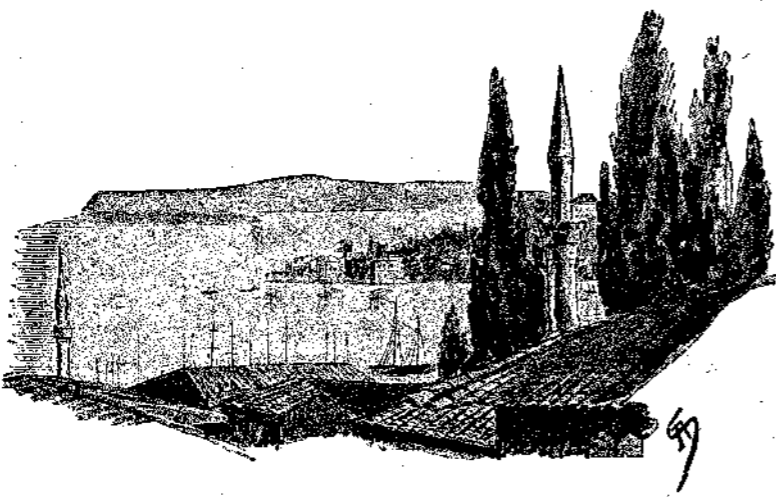
ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια και τέλος)

Ἄλλως τε πέντε μηνῶν βίος ἐλεύθερος και ἐν ἀνοικτῷ ἀέρι, ἀναγκαστικὰ ἀνά τὰ ὄρη πορεύεται, ἐν καυστικῷ ἠλίῳ, νύκτες ὑπὸ τὸ φέγγος τῶν ἀστέρων και μεταξὺ του μορμυρισμοῦ τῶν κυμάτων, πέντε μῆνες ἀγώνων τέλος δὲν εἶχον προξενήσει τῇ Σωσάννᾳ Ραμῶ ἀνήσυχόν τι και πρωτοφανὲς γόητρον;

Ἦδη εἶχε γείνει ἐτι ὠραιότερα, και ὡς εἶδος ἀνδραγωγναϊκὸς με ὕψος γλυκὺ και συμπληθητικόν.

Ὁ Κώστας Θεοχάρης βαθυμυδὸν ἠσθάνετο ἐπιθυμίας ζωηροτέρας, ἐκαστοτε δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ του διεγείρετο αἰσθημα, ὅπερ ἐφείρεν αὐτόν κατ' ὀλίγον πλησιέστερον πρὸς τὴν νέαν ταύτην σύντροφον, ἥτις ἐν τούτοις τοσούτῳ διέφερε τῆς παλαιᾶς αὐτοῦ φίλης. Καὶ δὲν ἔλεγε τίποτε, δὲν ὠμίλει ποσὸς περὶ τουτο, ἐκ ψευδοῦς αἰσχύνης — ἐνᾶ δὲ ἄνδρα με χαρακτήρα,

εἶναι ὀχληρὸν να κρίνῃ ἑαυτὸν πολὺ ταχέως — πλὴν ἡ φιλαυτία του ἀναβολὴν μόνον ἔλαθε, ἥτοι τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ὅπως τιμίως κάμῃ τὴν ἐφοδὸν του ἐν καιρῷ.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔχθροπραξιῶν, πολλοὶ ἀξιωματικοὶ ἀνήκοντες εις τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν προσήρχοντο να συνδράμωσι τὴν κρητικὴν ἐπανάστασιν, τινὲς δὲ μάλιστα τούτων οὐδόλως ἑστεροῦντο ἀξίας. Ἐν τούτοις πρὸς μεγίστην ἀτυχίαν του ἀγῶνος, οἱ ἄνδρες οὗτοι, ἀκολουθοῦντες τὰς ἀρχὰς τῆς τακτικῆς στρατηγικῆς τέχνης, και μὴ ἐννοοῦντες τὸν κλασσικὸν πόλεμον, ἐσχημάτισαν μοναδικὸν σῶμα ἀπ' ὅλων τῶν ἀνεξαρτήτων πολεμιστῶν.

Ὁ Ζυμβρακάκης ὠνομάσθη ἀρχιστράτηγος.

ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐξασφάλισως ἐνωτικῆς ἐνεργείας ἀπὸ μέρους τῶν διεσπαρμένων τῆδε κακέισε κρητικῶν δυνάμεων, οἱ ἀρχηγοὶ κατῴρωσαν ὡστε, ἀντινὰ ἐχθροπραξίαι σῶματα πάντοτε νικῶντα, ἀπόρητα, ἐνεργοῦντα ἐνα ἑκαστον ἐν τῇ σφαίρᾳ του και διατηρούμενα ἀπ' ἑαυτὰ,

μεγάλην ἀγέλην βλέπουσιν, ἀγνοοῦσαν τὰ ἐνωτικὰ γυμνάσια και τὴν νέαν πολεμικὴν τέχνην, και ἥτις ἀπῆτε κατὰ πρῶτον λόγον τὸν ὄργανισμὸν τῶν πολυποικίλων βοηθητικῶν ὑπηρεσιῶν.

στοποίησωμεν τὰ πράγματικὰ ὀνόματα τῶν προσώπων του μυθιστορήματος, διότι δὲν εἶναι δυνατόν, μᾶς ἔγραφε, παρὰ να εἶναι γεγονότα πραγματικὰ τὰ ἀναφερόμενα, και οὐχί πλαστά.

Τέλος ἐκ τῶν πολλῶν σχετικῶν ἐπιστολῶν, ἀς ἐλάβομεν μέχρι τουδε ἐσχηματίσθη παρ' ἡμῖν ἡ ἰδέα, ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν συνδρομητῶν μας εἶχε κορυφωθῆ εις τὸ ἔπακρον. Καὶ δικαίως.

Ἡ ὑπόθεσις τῆς Σωσάννας Ραμῶ, ἑλληνικωτάτη, ἑλήφθη ὑπὸ του συγγραφέως ἐπὶ τόπου, ἐνθα συνέζησε, συνέφραγε, συνδικακέδασε μετὰ τῶν κατοίκων, και ἐμελέτησε τὰ ἦθη και ἔθιμα αὐτῶν.

Ὁ Maurice de Fos μολονοτι περιέπεσον εις πολλὰς ἀνακριθείας, ὡς θὰ περιέπιπτε πᾶς ξένος περιγράφων τὰ ἔθιμα ξένου τινος τόπου, ἐν τούτοις κατῴρωσε συνδυάζων ταῦτα πρὸς ὑπόθεσιν ἐντελῶς ἑλληνικὴν, να πλάσῃ μυθιστόρημα διεγείραν οὐ μόνον τὴν περιέργειαν τῶν συμπατριωτῶν του, ἀλλὰ και τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κατοίκων του τόπου, οὕτινος περιέγραψεν, ὅσον ἦν αὐτῷ δυνατόν, πιστῶς τὰ ἦθη και ἔθιμα.

Οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται βεβαίως θὰ ἀντελήφθησαν τὰς ἐλλείψεις, ὡς και τὰς ὑπερβολὰς, εις ἀς ἐξ ἀγνοίας περιέπεσον ὁ συγγραφεὺς, και μετ' ἡμῶν ἐπιεικῶς πρὸς ταύτας φερόμενοι, ἀς παραδώσωμεν αὐτὰς τῇ λήθῃ, ἐν ταῦτῳ δὲ ἀς διδαχθῶμεν ἐκ τῶν σκηνῶν, ἀς πιστῶς ἀντέγραψεν ἐκ τῆς χώρας μας, και ὡς ἐν κατοπινῷ ἐγκατοπτρίζομενοι, να ἐπαυρώμεθα μεν ἐπὶ τοῖς προτερήμασι, και βελτιωθῶμεν ἐπὶ τοῖς ἐλαττώμασι.

Ἡ Δεσφύθυνσις

ΚΕΚΑΤΜΕΝΟΣ Η ΤΕΘΑΜΜΕΝΟΣ

Παριανὴ τις ἐφημερὶς ἔσχε τὴν ἀλλόκοτον πρωτοβουλίαν να ἐρωτήσῃ τινὰς ἐκ τῶν ἐπισημοτήτων, ποῖον τρόπον ἀποσυνθέσεως μετὰ θάνατον του σώματος των ἐπεθύμουν, τὸν διὰ τῆς καύσεως ἢ τὸν τῆς ταφῆς;

Ἄλλὰ ὁ Ζυμβρακάκης ἠδυνήθη μόνον να θωπεύσῃ τὸ αἰῶνον τουτο ὄνειρον τῶν κενῶν δόξης τακτικῶν. Ἐπιθύμει να κερδήσῃ μάχην διὰ τακτικὸν στρατοῦ!

Περὶ τὰ μέρη του Ὀκτωβρίου, ὁ Μουσταφᾶς Πασσᾶς βαδίζει ἐπὶ κεφαλῆς δώδεκα χιλιάδων ἀνδρῶν, πρὸς τὰ Σφακιά, διὰ μέσου του Προσνέρου, Κραπῆ και Ἀσκύφου.

Ὁ Ζυμβρακάκης ἀναμένει αὐτόν εις τὸ Βαφί, πρὸ του Προσνέρου, ἐν θέσει κακῶς ἐκλελεγμένη, ἣν ἐνόμιζεν ἀρκούντως ὄχυρωθεῖσαν διὰ σωρῶν δένδρων κεκομμένων.

Ἡ ἱστορία ἐνέγραφε τὴν καταστροφὴν του ἑλληνικοῦ στρατοῦ εις τὸ Βαφί.

Ὁ Κώστας Θεοχάρης, ἡ Σωσάννα Ραμῶ, ὁ Κορομηλᾶς, οἱ ἐθελονταὶ και οἱ λησταὶ ἐπολέμησαν ἀπελπιστικῶς. Ὑπεστήριξαν τὴν ὑποχώρησιν μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, και ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τινων συντρόφων των, διαφυγόντων τὴν σφαγὴν, μολὶς κατῴρωσαν ὑπὸ τὴν βροχὴν τῶν σφαιρῶν αἰτινες πανταχῶθεν ἐσύριζον περὶ αὐτῶν, να κλεισθῶσιν ἐν τῇ μονῇ του Ἀρκαδίου.

Ἐπῆρχον ἤδη ὀπισθεν τῶν παλαιῶν τειχῶν τῆς μονῆς ταύτης γυναῖκες, παιδία, περισυλλελεγμένοι πληγωμένοι ὑπὸ του ἡγουμένου και τῶν καλογῆρων, οἵτινες ἐκρύπτοντο ἐκεῖ. Ἐκτός δὲ τουτων τὰ ὑπόγεια τῆς μονῆς περιεῖχον μεγάλην ποσότητα πυρίτιδος και ὀπλων, τὰ ὅποια οἱ ἐπαναστάται κατέθετον κατὰ τὸ πλείστον μέρος ἐκεῖ, ὅτε ἀπεβιβάζοντο ἐκ του Παρελθόντου, τὸ ὅποιον εις τὸ πείσμα του τουρκικοῦ στόλου τουτο τοῖς μετεκόμιζεν.

Ἦτο σχεδὸν φρούριον.

Τὸ Ἀρκαδιον κατέγει τὸ ἐπίπεδον μέρος ἀπομεμονωμένου τινος μικροῦ ὄρους, και ὁμοιάζει πρὸς τάρων ὡς εἶδος λόφου, ἐν μέσῳ τῆς ἐξαιρετικῆς εὐφόρου πεδιάδος, ἣν ποτίζουσι τὰ

Ὁλ νύχαιστούμην πολὺ, ἐὰν ἐκαίωμην! ἀπήντησεν ὁ Σαρδού.

Προτιμῶ τὴν γῆν, εἶπεν ὁ Ἀρμάνδος Σιλβέστρ, διότι αὐτὴ παράγει ἄνθη.

Ὅπως θὰ θελήσωσιν οἱ κληρονόμοι μου, ἀπήντησεν ὁ Ζολᾶς μετ' ἀναστεναγμοῦ.

Οὔτε τὸ ἐν, οὔτε τὸ ἄλλο, ἀπεκρίνατο ὁ Leconte de Lisle. Πρὸ πάντων ὄχι να ταρῶ ζῶν, ἀνεστέναζεν ὁ Π. Γάκυνθος.

Εἰς τὸν Φραγκίσκον Κοππέ, ἡ ἐκλογή τῷ εἶναι ἐντελῶς ἀδιάφορος.

Εἰς δὲ τὸν Ἀλφόνσον Δωδέτ, ἀμόφτεροι αἱ ὑποθέσεις τῷ εἶναι δυσάρεστοι.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΩΝ

Ἐσχάτως ἐγένετο ἀνακοίνωσις ἐν τῷ ἀεροστατικῷ τῶν Παρισίων κύκλῳ περὶ ἀνακαλύψως νέας φυσικῆς και δυναμικῆς βάσεως, ἥτις μοιραίως ἐπιβάλλει τὴν διεύθυνσιν εις τὰ ἀεροστάτα, προξενήσασα βαθυτάτην αἰσθησιν τοῖς πολυαριθμοῖς παρευρεθεῖσι ἀεροσταταῖς.

Κατὰ τὴν νέαν ταύτην μέθοδον δὲν πρόκειται πλέον περὶ τῆς ἐν τῷ ἀέρι φυσικῆς ἔλξεως τῶν παμμιεγῶν ἐκείνων ἀεροστατῶν, ἀτίνα εἰσὶ ἐλαφρότερα αὐτοῦ, ἀλλὰ περὶ ἄλλου ἕψους και πραγματικῆς σφαιρᾶς χωρούσης εις τὸ ἀέρα τῶν ὀψος συνεπιεχῆ ἰδίως ὡσεως, και ἥτις ὡς ἐκ τῆς φύσεως και κινήσεως της οὕσα βαρυτέρα του ἀέρος, σύρει κατόπιν αὐτῆς τὸ κρεμάμενον σῶμα, ἥτις αὐτὸ τὸ ἀεροστάτον, ὅπερ οὕτω ἀποκαθιστάμενον ἐνεργητικὸν συμβοηθεῖ τὴν πρόωσιν.

Ἡ ὑπὸ του ἐργάτου τῆς ἰδέας ταύτης δοθείσα ἐνώπιον του ἐπιστημονικοῦ σώματος ἐξήγησις ἰθαρῶθη σπουδαιοτάτη, ὁμοφώνοι δ' ἐπευφημίαι ἐπηκολούθησαν τὸ πρῶτον γενόμενον ταυτοχρόνως πείραμα, ὅπερ ἐπέτυχε καθ' ὅλα.

Ἡ ἀνακάλυψις αὐτῆς ζωηρῶς συζητεῖται ἤδη παρὰ τοῖς ἀεροναύταις, οἵτινες νέαν διαβλέπουσι βᾶσιν ἐπὶ του πεδίου τῆς

ζωηρὰ ὕδατα του ὄρους Ἰδης. Τὰ εὐρέα κελιά των καλογῆρων, μακρὰ στοαὶ ἀγούσαι εις ἑσπαυλιν, και λαμπρὰ ὑπόγεια με θόλους ἀποτελοῦσι περιβολὸν ἐν μέσῳ τῶν ὀπίων κείται ὁ ναός. Ὁ ἡγούμενος φέρει βαθμὸν ἐπισκόπου, ἅπασα δὲ ἡ περιβάλλουσα τὸν ναὸν περιοχὴ ἀποτελουμένη ἐξ ἀμπέλων, ἐκ δημητριακῶν καρπῶν, και ἐκ καρποφόρων δένδρων τῷ ἀνήκουσι.

Μετὰ τὴν νίκην, ἣν ἐν Βαφί ἤρατο ὁ Μουσταφᾶ Πασσᾶς ἐνομιζέτο, ὅτι οὗτος δὲν εἶχεν ἄλλο να πράξῃ ἢ να ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν του πρὸς τὰ Σφακιά, ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς στρατός, ἀφοῦ διεσκορπίσθη, συνεκιντρώθη ἐκ νέου ἀμέσως, και ἔδειξε τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, ἀς ἐκείνητο τὸ πάλαι. Τὰ σώματα του Πετροπουλάκη, του Κορωναίου, του Νικολαΐδου και του Θεοχάρους ἀνασχηματισθέντα ἐκ νέου ἐκράτησαν τὸν ἐχθρὸν εις τὴν θέσιν του. Ἐπὶ μῆνα οἱ Τοῦρκοι διέμειναν οὕτω ἀνίκανοι, χωρὶς να δύνανται να πράξωσι τι ἐπὶ πλέον.

Ἐσπέραν τινὰ, ἐν τῇ Μονῇ του Ἀρκαδίου, ὁ Κώστας και ἡ Σωσάννα ἐκάθηοντο μόνοι ὁ εἰς πλησίον του ἄλλου ἐπὶ τινος θρανίου, ἐνθα παρακείμενοι τινὲς κλάδοι ἐλαίων και θάμνων ἀνεδίδον τὸ εὐώδες αὐτῶν ἄρωμα. Συνωμίλουν ἐν τῷ αὐξάνοντι σκότει τῆς νυκτός, ὡς ἀδελφοὶ ἐκμυστηρευόμενοι τὰς ἑαυτῶν κλισίας.

Ὁ Κώστας ἔλεγε:

— Ὅποταν ἡ Κρήτη ἐλευθερωθῆ, πρέπει να πολιτογραφηθῆς Ἑλληνίς, και να μὴ ἐγκαταλείψωμεν πλέον ἀλλήλους, συμφωνεῖς;

— Ναί, συμφωνοῦμεν, και ὅποταν ἐπανακτήσῃ τὴν Ραλλοῦ Βουγᾶ ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ του μνηστοκάου Φώτη Πασσᾶ, θὰ γείνω ἡ παιδαγωγὸς τῶν θυγατέρων σου, ἀπεκρίνατο ἡ ἄμοιρος Σωσάννα μετὰ μελαγχολικοῦ μειδιάματος.

συζητήσεως, ως προς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ πηδαλίου, εἰ δὲ Γάλλοι διπλῶς ἐπαίρονται, διότι ἡ νέα αὐτὴ ἰδέα ἔλαβεν ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ ἔδαφους, καὶ διότι ὁ συλλαβὼν ταύτην ἐστὶ γνήσιος γάλλος.

Ἄστηρ

ΤΟ ΨΗΤΟΝ ΤΟΥ ΒΙΣΜΑΡΚ

Τὸ ἐξῆς ἀξιοπεριεργον συμβάν διηγούνται περὶ τοῦ Βισμαρκ μετὰ τὴν μάχην τοῦ Σιεδάν, τὸ ὅποσον ὁμως καλὸν εἶναι νὰ ἀναγνώσῃ τις μετὰ τὸ φηγητόν.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἀξιουνημονεύτου παρὰ Γερμανοῖς, καὶ ἀξιοθρηνητοῦ παρὰ Γάλλοις ἡμέρας ἐκείνης, ὁ Βισμαρκ ὅστις ἐπὶ πολλὰς ὥρας δὲν εἶχε θέσει τίποτε εἰς τὸ στόμα του, εἶχε κάμει ὄρεξιν ἀρκετὴν καὶ εἶχε πλησιάσει μὲ τρόπον τὸν αὐτοκράτορα προσπαθὼν παντοιοτρόπως νὰ τοῦ δώσῃ νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ φάγῃαι πλέον, ὅτε ἡσθάνθη ὁσμὴν εὐχάριστον ψητόν προετοιμαζομένου ἰσως ἐκεῖ που πλησίον.

Ἡ ὄρεξις διηγέρθη τότε ἐν αὐτῷ εἰς μέγιστον βαθμὸν καὶ ἐν τῷ ἅμα ἀνήλθε τὴν παρακειμένην καὶ κατατρεπωμένην ἐκ τῶν σφαιρῶν οἰκίαν, ὅπως καὶ ἰδιοῖς ὁμμασιν ἰδῆ τὸ προετοιμαζόμενον ψητόν, ἐξ οὗ τοιαύτη ὄρεκτικὴ εὐωδία ἐξικνεῖτο μέχρι τῶν λεπτῶν αὐτοῦ ρωθῶνων. Καὶ δὲν ἠπατήθη, διότι ἐκείθεν ὄντως προήρχετο ἡ ἐξαιρετος ὁσμὴ.

— Ἄ! ἐδῶ εἶναι λέγει, τὸ μαγειρεῖον, καὶ δι' ἄλματος ταχυτάτου, κατέρχεται ἐνδον τῆς οἰκίας.

Πλὴν ἀμέσως ἐξέρχεται ταύτης περίλυπος καὶ κατηφῆς!

Τι ἄρα γε εἶδεν ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ διὰ νὰ ἐξέλθῃ ὁ ἀκαμπτος χάλυψ ἀμέσως τοσοῦτω μεταβεβλημένος καὶ ὠχρὸς;

Τὸ ψητόν, ἀληθῶς, τὸ ψητόν, πλὴν ψητόν ἐκ τῶν πτωμάτων τῶν στρατιωτῶν, ἅτινα ἐκαίοντο ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς πυρποληθείσης ταύτης πρότερον οἰκίας.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τινι σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ ἀνερχομένη ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας εὐρίσκονται ἐπτά Κύριοι, πάντες καπνίζοντες, ὡς ἐκ τοῦ φύγους ἰσως, καὶ μία Κυρία.

Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ πολὺς καπνὸς πιθανῶς νὰ ἐνοχλῇ τὴν Κυρίαν, ὅτε αὐτὴ πειραχθεῖσα ἐκ τούτου.

— Μήπως σὰς ἐνοχλῶ, Κύριοι, τοῖς λέγει, διότι δὲν καπνίζω;

Κυρία τις συνεβούλευε διὰ μακρῶν τὸν φίλον τῆς νὰ μὴ ψεύδεται ποτέ, διότι τοῦτο εἶναι τὸ μέγιστον τῶν κακῶν, ὅπερ οὐδέποτε ἤθελεν ἀνεχθῆ.

Ἐπὶ δὲ μετ' ὀλίγον ἀπεχωρίζοντο.

— Πρόσεξε, τῷ λέγει, μὴ τυχὸν γελασθῆς καὶ εἴπῃς εἰς τὴν ἐξαδέλφην μου, ὅτι με εἶδες....

Αἱ γυναῖκες, λέγεται, ὅτι ὀμιλοῦσι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. Νὰ τὸ συμπεράνωμεν ἐκ τῆς ἀκολουθοῦ περιστάσεως;

Ἐν τινι συναστροφῇ εὐρίσκοντο πλησίον ἀλλήλων δύο Κύριοι καὶ μία Κυρία, ἥτις θέλουσα ν' ἀποφύγῃ τὰ βλέμματα τοῦ ἐνὸς τούτων, ἐξάγει μολυβδοκόνδυλον καὶ χάρτην, καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ τῇ γράψῃ λέξεις τινὰς πρὸς ἐνθύμησιν. Ὁ κ. Κ... κολακεύομενος ἐπὶ τῇ εὐμενεῖᾳ καὶ προτιμῆσει ταύτῃ προθύμως πράττει τοῦτο, ἐνῶ ἡ Κυρία ὀμιλεῖ διὰ τῶν βλεμμάτων μετὰ τοῦ ἑτέρου Κυρίου.

Ἡλικιωμένη τις ἀγάμος Κυρία, ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτῆς προσέθηκε τὴν ἐξῆς παράκλησιν.

«Ἐπιθυμῶ μετὰ θάνατον νὰ ταφῇ τὸ σῶμά μου ἐν τῇ θαλάσῃ, διότι παιδιοῦθεν ἠγάπησα τοὺς ἰχθῦς καὶ μετ' εὐχαιριστήτως θά ἠθανόμην τὸ πτώμά μου καταθεθῆναι ἐν ὑπὸ αὐτῶν ἢ παρὰ τῶν σκωλήκων τῆς γῆς».

κὸς στρατὸς ἐπὶ τῷ ἤχῳ τῶν σελπίγγων ἀνήρχετο τὸν λόφον διευθυνόμενος πρὸς τὸ ῥήγμα τοῦ τοίχου.

Πλὴν τὸ τρωτόν τοῦτο μέρος ἐγένετο τὸ ἐντεκνήριον τῶν ἀντιπάλων. Μόλις ἡ πρωτοφυλακὴ τῶν τούρκων ἀφίκετο ἐκεῖ αἱ ξιφολόγχοι καὶ τὰ γαταγάνια ἐξήστραψαν, μάχην δὲ πεισματώδη καὶ φοβικὴν συνήρθη ἐκ τοῦ συστοδῆν, καθ' ἣν ἀμφοτέρωθεν, ἰδίᾳ δὲ ἐκ τῶν Ὀθωμανῶν ἐπιπτον σωρηδόν. Ἐκ μέρους ὁμως τῶν Ἑλλήνων, ὅποτε εἰς ληστής ἐκ τῶν τοῦ Θεοχάρους ἐβάλλετο ὑπὸ σφαιρᾶς, ἀμέσως ἀντικαθίστατο ὑπὸ ἑτέρου, λαμβάνοντος ἐν ταύτῳ τὸ ὄπλον τοῦ φονευομένου. Τὸ ἔδαφος μετ' ὀλίγον κατεβάρη ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος.

Ὁ Ἡγούμενος μετὰ τῶν γυναικῶν, τῶν παιδιῶν, τῶν γερόντων, γονυπετεῖς πρὸ τῆς θύρας τοῦ ναοῦ, ἐψάλλον τὰς λιτανείας τῶν ἁγίων, οἱ δὲ κώδωνες ἔκρουον πάσῃ δυνάμει.

Θεῖα χάριτι, ἡ πρώτη ἐφοδος τῶν Τούρκων ἀπεκρούσθη. Ἄλλ' οἱ Τούρκοι ἐπανερχονται. Ἐν τῷ μίσῳ τοῦ πλήθους ὁ Θεοχάρης διακρίνει τὸν Κορομηλᾶν, ὅμοιον πρὸς τὸν Ἄρη ἐξολοθρευτὴν, διασχίζοντα τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν.

— Μόνος ἔρχεσαι; ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Θεοχάρης.

— Ὁ Κορωνάτος μὲ τὰ παλληκάρια του θά ἦναι ἐδῶ αὐρίον.

— Πολὺ ἀργά... καὶ σὺ διατί ἐπίστρεψες;

— Διὰ ν' ἀποθάνω μαζὺ σας.

— Δυστυχῆ!... δὲν ἐσυλλογίσθης τὰ παιδία σου!...

— Δὲν μὲ μέλλει δι' αὐτὰ, ἀλλὰ συλλογίζομαι τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς ὁποίους ἐφόνευσά, μὲ τύπτει ἡ συνείδησις. Ἄλλὰ θά δώσω ἀκριβὰ τὴν ζωὴν μου, καὶ ὅταν κουρασθῇ τὸ ἓνα μου χέρι, ἔχω τὸ ἄλλο....

— Ὡ! ἐὰν ἤξευρες....

Καὶ ἐγένετο μετὰ τούτου σιωπὴ, ἐνῶ οἱ δύο νέοι δὲν ἐτόλμων νὰ βλέπωσιν ἀλλήλους.

Ἄφνης ὁμως οἱ ὀφθαλμοὶ ἀμφοτέρων συννητήθησαν.

— Σωσάννα!...

Ὁ Κώστας ἠτοιμάζετο νὰ πῆρῃ εἰς τὰ γόνατα τῆς δεσποινίδος Ῥαμῶ, νὰ τὴν λάβῃ εἰς τὰς ἀγκάλας του, νὰ τῇ ὀρκισθῇ, ὅτι ἤδη αὐτὴν μόνον ἀγαπᾷ, καὶ νὰ τὴν ἀσπασθῇ ἀπειράκις... ὅτε κρότος πυροβόλου ἠκούσθη, καὶ ἐν ταύτῳ ἡ κραυγὴ.

— Στὰ ὄπλα!...

Ἦτο ὁ στρατὸς τοῦ Μουσταφᾶ Πασαῶ, ὅστις ἀποβαρυνθεὶς νὰ βαδίσῃ πρὸς τὸ ἔδαφος τῶν Σφακιῶν, ἤρχετο νὰ πολιορκήσῃ ἑκατοντάδας τινὰς ἀόπλων γυναικῶν καὶ παιδιῶν ἐν τῇ μονῇ εὐρισκομένων.

Οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες ἠτοιμάσθησαν, πλὴν διέβλεπον, ὅτι ἂν βοηθεῖα τις δὲν τοῖς ἤρχετο ἐξωθεν, ὄφελον νὰ ἀποθάνωσιν.

Χωρὶς ν' ἀπωλείῃ οὐδὲ στιγμὴν ὁ Κώστας, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι οἱ Τούρκοι δὲν εἶχον ἐτι περικυκλώσει ἐντελῶς τὴν μονὴν, διέταξε τὸν κουμπάρου του νὰ τρέξῃ πρὸς τὸ ὄρος καὶ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἄλλους ὀπλαρχηγούς. Ἡ δὲ Σωσάννα Ῥαμῶ ἐπίσης ἰκετευτικῶς παρακλήθεισα νὰ σωθῇ καὶ αὐτὴ πρὸς τὸ ὄρος, ἀκολουθοῦσα τὸν κουμπάρου του, ἠρνήθη ὑπερηφάνως προτιμῶσα τὸν μετ' ἐκείνου γενναῖον καὶ ἐντιμὸν θάνατον, μεθ' ὅλων τῶν κινδύνων.

Καθ' ἅπασαν τὴν νύκτα τὸ τηλεδῶλον ἐκρότει, ἐπενεγκὸν διάφορα ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου ῥήγματα. Τὴν δὲ πρωΐαν μεγάλην ὀπὴ ἐφάνη ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ ἔχθρι-

Εἰς ἄκρον ἰδιότροπος καὶ νευροπαθῆς Κυρία προσεκάλεσεν ἡμέραν τινὰ κατεπιγόντως τὸν ἰατρόν τῆς.

— Ἰατρὲ μου, ὑποφέρω, τῷ λέγει, πάσχω, τρέμω, κλονίζομαι, νὰ... βλέπετε σῶσάτέ με....

Καὶ ὄντως ἡ κυρία Ἐλένη, εὐρίσκειται εἰς ἔλευσιν κατάστασιν, ὠχρὰ, πελιδνὴ, ἐντρομος, σχεδὸν ἡμιθανής.

Ὁ ἰατρός περιφοβὸς τὴν ἐρωτᾷ.

— Μὰ κυρία, τί ἔχετε; τί ἴδετε;

— Ἐναν ποντικὸν ἰατρὲ, ἕναν μεγάλον ποντικόν.... δὲν ἤξευρετε... μὲ ἐτρόμαξε...

Ἐν τινι δικαστηρίῳ:

Ὁ πρόεδρος. Κατηγοροῦμενος, ἔχεις παιδιά;

— Ὅχι, κύριε πρόεδρε, κανένα.

— Πρόεδρος. Κανένα; τόσο τὸ χειρότερον διὰ ἐσέ, διότι ἂν εἶχες, θά ἐσκέπτεσο τὸ ἐγκλημα, πρὶν τὸ ἐκτελέσῃς.

Ἀποτεινόμενος δ' ἐνταυτῷ πρὸς τινὰ μάρτυρον.

— Λέγε σὺ μάρτυς. Πῶς ὀνομάζεσαι;

— Βασιλική, καὶ ἔχω δέκα ἕξ παιδιά.

— Καλὰ, καὶ ποῖος σὲ ἠρώτησεν, ἂν ἔχῃς 16 παιδιά;

— Μὰ ἐπρόλαβα, κύριε πρόεδρε, νὰ σὰς τὸ εἶπω, διότι βλέπω, ὅτι ἅμα δὲν ἔχει κανεὶς παιδιά, οἱ δικασταὶ δὲν χορατεῦσούν....

— Σεύρεις, Λουίζα, αὐρίον εἶναι ἡ ἑορτὴ σου;

— Ναί, ἀγαπητῆ μου καὶ μὴ ρωτᾷς πόσα δῶρα θά μοῦ φέρου;

— Ἄ, ναί! τί καλὰ... καὶ τί δῶρα ἤθελες νὰ σοὶ κάμουν; τί σ' εὐχαριστεῖ περισσότερο;

— Μὰ ξεύρω καὶ ἐγώ, τί νὰ σοῦ πῶ!... Καλῆτερα εἶχα νὰ μοῦ ἰχάριζαν μιὰ κοῦκλα... μπᾶ, τί εἶπα;... τώρα εἶμαι μεγάλη... νὰ ἤθελα... ἓνα κοῦκλο, μὲ χρυσὰ γαλόνια, σπαθὶ καὶ μὲ ἄλογο... πτερὰ στὸ κεφάλι... καί... καί... νὰ ἓνα κοῦκλο τέλος πάντων....

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὅλοι προθυμοποιούμεθα εἰς τὸν βίον μας νὰ εὐχόμεθα ἐπανιδεῖν ἀλλήλους εἰς τὸν κόσμον τοῦτον τῶν βασάνων, ὡς ἀφ' ἑτέρου λέγομεν. Πόσον ὁμως θά ἤμεθα λογικώτεροι καὶ εὐτυχέστεροι ἂν ἐζώμεν οὕτω, ὥστε νὰ αἰσθανθῶμεν κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ θανάτου στιγμὴν τὸ θάρρος νὰ εὐχηθῶμεν πρὸς τὰ περιστοιχοῦντα ἡμᾶς πρόσωπα: «Καλὴν ἀντάμασιν!» Ἄλλὰ πόσοι τάχα εἰς τὸν κόσμον οἱ ἐλπίζοντες καὶ μετὰ θάνατον ἐτι;

Νὰ εἶναι τις ἰσχυρογνώμων, ἰδοὺ τὸ λαμπρότερον καὶ ἐλκιστικώτερον προσόν, ὁ ἀσφαλέστερος χαρακτήρ. Οὗτος ἔχων

— Θάρρος λοιπὸν Κορομηλᾶ,.... οἱ Τούρκοι ἔρχονται....

Ἡ μάχην ἐπαναλαμβάνεται πεισματωδέστατη.

Ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ὁ τυφεκισμὸς ἀμφοτέρωθεν δὲν ἔπαυσεν, καὶ ὅπταν οἱ Μουσουλμάνοι εἰσῆλασαν διὰ τῶν ῥηγμάτων τῶν τοίχων εἰς τὴν Μονὴν, ἐπὶ ἕξ ὥρας ἀλληλοσφάζοντο ἐν ταῖς αὐλαῖς καὶ τοῖς διαμερίσμασι τοῦ Ἀρκαδίου.

Πληγωμένοι ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, πάντες ἐσφάζοντο ἀνιλεῶς, καὶ κατεκερματίζοντο πρὸ τοῦ ναοῦ ὑπὸ τῶν βεβήλων.

Ὁ Κορομηλᾶς, ὁ ἱερεὺς τοῦ Χαρβατίου, ὁ Δημήτριος, ὁ Νικόλαος, ἡ Σωσάννα Ῥαμῶ, ὁ Ἡγούμενος καὶ ὁ ἀρχηγὸς Θεοχάρης ἐξηκολούθουν ἀνθιστάμενοι ἐτι ἐν τῇ μιᾷ πτέρυγι τῆς Μονῆς. Δι' ἄνδρας γενναίους, οἵτινες ἠθυσάσαν ἐκ τῶν προτέρων τὴν ζωὴν των, ὁ θάνατος δὲν εἶναι ἄλλο τι δι' αὐτοὺς ἢ ἀπλοῦς τις τύπος τὸν ὅποιον περιέμενον ἀγογγύστως νὰ ἐκπληρῶσασιν.

τὴν μεγαλύτεραν ἰσχὺν θελήσεως, τὴν ἀκαμπτοτέραν ἐπιμονὴν ἰδεῶν, τὴν ψυχροτέραν σταθερότητα αἰσθημάτων, εἶνε ἀναμφιλέκτως ὁ μόνος τῶν ἀνθρώπων εἰς δὲν ἀξίζει καὶ δύναται κόρη τις νὰ ἐμπιστευθῇ μετ' ἀσφαλούς πεποιθήσεως τὴν καρδίαν τῆς. Ἀγάπη ἰσχυρογνώμωνος κατανατᾷ νὰ εἶνε πλέον τι ἢ ἀφοσίωσις.

Πάντοτε γελῶ ὁσάκις μοῦ λέγουν νὰ ἐμπιστευθῶ τι ἢ νὰ συνδράμω τινὰ ὡς φίλον. Συλλογίζομαι ὅτι φίλια σήμερον εἶνε εὐσχημὸς μόνον τρόπος συμπεριφορῆς πληρώσεως ἀπαιτήσεων, καὶ ἀνοῦμαι. Ἐνθυμούμαι ὅτι φίλια σήμερον εἶνε πῖθος Δαναῶν καὶ... ἀδιαφορῶ. Κάμε εἰς ἓνα φίλον σου χιλίας εὐεργεσίας καὶ ἀρνήθητι μιᾶν παράλογον ἀπαίτησιν του, ἵνα ἀμέσως σὰς κακολογήσῃ, σὰς διαβάλῃ καὶ πράξῃ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ τινὰ ἀσπονδὸν ἐχθρόν. φίλια καὶ ὑποκρισία ἔχουσι συγγενὴ τὰ ὄρια.

Ὅπως ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ ὑπάρχει ὠραιότης ὠραιότητος: ἡ ἀρετὴ, οὕτω καὶ ἐν τῷ ὕλικῳ ὑπάρχει ζωὴ τῆς ζωῆς: τὸ χρῆμα. Αὐτὸ εἶνε ἡ αἰωνία ζωὴ ἐπὶ γῆς. Κατὰ τοὺς ὕλιστας τί εἶνε ὁ οὐρανὸς ἀπέναντι τοῦ χρέματος; Μήπως διὰ τοῦ δευτέρου δὲν καταβιβάζεις κάτω εἰς τὴν γῆν τὰ ἀγαθὰ τοῦ πρώτου; Τί οἱ ψυχικοὶ ἀγῶνες περὶ αὐτῆς ἀπέναντι τῶν πυρετωδῶν ἀγῶνων περὶ πλουτισμοῦ; Οὐδ' ἐν πολοστημόριον!

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΤΟ ΔΙΑΦΕΥΓΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ

Λάβετε ποτήριον κανοειδές, οὐτινος ἡ διάμετρος εἰς τὸ ἄνω ἄκρον νὰ ἦναι ὀλίγον μεγαλειτέρα τῆς τοῦ ἀργυροῦ πεντοφράγκου νομίσματος. Θέσατε εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ποτηρίου πεντηκοντάλεπτον ἀργυρὸν νόμισμα, ἂνωθεν δὲ τούτου τὸ ἀργυροῦν πεντοφράγκον, τὸ ὅποσον νὰ ἴσταται ὀλίγον κατωτέρω τῶν χυλιῶν τοῦ ποτηρίου, ὀριζοντιῶς τιθέμενον ἐν εἰδει καλύμματος, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ κατωτέρω ἡμῶν σχήματι.

Τότε δύνασθε νὰ προτείνητε τοῖς φίλοις σας νὰ κάμωσιν, ὥστε νὰ φύγῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐν τῷ πυθμένι τοποθετηθὲν πεντηκοντάλεπτον νόμισμα, χωρὶς νὰ ἐγγίξωσι δι' ὕλικου τινος μέσου οὔτε τὸ ποτήριον, οὔτε τὸ πεντοφράγκον νόμισμα, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ πεντηκοντάλεπτον.

Ἀναντιρρήτως οὐδεὶς θά κατορθώσῃ τὸ τοιοῦτον, ὁσονδῆποτε καὶ ἂν σκεφθῇ, ἐκτὸς ἐὰν τοῖς ὑποδείξητε τὸν ἀκόλουθον ἀπλοῦστατον τρόπον.

Διὰ νὰ κατορθωθῇ νὰ ἐξαχθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπὸ τῆς θέσεώς του τὸ πεντηκοντάλεπτον νόμισμα. ἄνευ τινὸς ὕλικου

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀποφάσεως ἀρχεται ἡ ἀγωνία.

— Εἶναι καιρὸς; ἐρωτᾷ ὁ Ἡγούμενος.

Ὁ Κώστας Θεοχάρης ἀπαντᾷ — ναί — καὶ οὖρει ἐν ταύτῳ τὴν Σωσάνναν Ῥαμῶ πρὸς τὴν καρδίαν του.

Ὁ ἱερεὺς κατέρχεται τότε τὴν κλίμακα τοῦ ὑπογείου τῆς Μονῆς καὶ γίνεται ἀφαντος, ἐν μίσῳ τῶν ἐκ πυρίτιδος πεπληρωμένων βαρελιῶν καὶ διαφόρων πολεμοφοδίων....

Φρικώδης ἐκρηκτικὴ ἠκούσθη τότε διὰ μιᾶς, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐξήστραψεν ἐν εἰδει βορείου σέλαος, διανοιχθέντων ἐν ταύτῳ τῶν σπλάγγων τῆς γῆς.

Τὰ πάντα κατέρρευσαν ἐν τῇ μονῇ μετὰ κρότου φοβεροῦ, καταπλακώσαντα ὑπὸ τὰ καπνίζοντα αὐτῶν ἐρείπια τοὺς ζῶντας, κα ἰθάψαντα οὕτως ἄνευ ἑτέρας πομπῆς πάντας τοὺς ἐκεῖ ἤρωας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος!

μέσου, ἐνῶ μάλιστα εὐρίσκεται πεφυλακισμένον ὑπὸ ὄγκον σώματος δεκαπλασίου τοῦ ἰδικοῦ του, ἀρκεῖ μία ἰσχυρά, ἀ- ὕλος, φαινόμενη δύναμις, ἥτις ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ἐκτοπίσῃ ὀλίγον τὸ πεντάφραγκον, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ὠθήσῃ τὸ πεντη- κοντάλεπτον νόμισμα ἀπὸ τοῦ πυθμένος τοῦ ποτηρίου ἐκτὸς αὐτοῦ.

Τίς δὲ ἡ δύναμις αὕτη :

Ὁ ἀήρ.

Βεβλῖως. Φυτῆσατε βιαίως ἐπὶ μιᾶς ἀκρας τοῦ πενταφράγ- κου καὶ τοῦτο ἀμέσως θὰ ταλαντευθῇ περὶ τὴν διάμετρον

αὐτοῦ ἕως οὗ σταθῇ καθέτως, ταυτοχρόνως δὲ ὁ ἀήρ, ὄν τὸ φύσημά σας συνεπίσει ὑπὸ τὸ πεντηκοντάλεπτον νόμισμα ὡ- θεὶ τοῦτο ἐκτὸς τοῦ ποτηρίου καὶ μετὰ τοῦτο τὸ πεντάφραγ- κων ἐπανέρχεται εἰς τὴν ὀριζοντίαν αὐτοῦ θέσιν.

Δὲν εἶναι θαυμάσιον πείραμα τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν ἀδύ- νατον νὰ φαντασθῇ τις; Καὶ ἐν τούτοις εἶναι φυσικώτατον.

Δύναται τις ὁμοίως νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πείραμα καὶ μὲ μικρὸν ποτήριον κιλυδροειδές, ἀλλὰ προτιμότερον εἶναι τὸ κωνοει- δές σχῆμα.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

53

Αἶνιγμα.

Μακρὺ, ἕψηλό σὰν κνπαρίοσι
συχρὰ μ' ἐβρίσκεις στὸ Παρίσι
εἰς τὸ Λονδίνον, σὴ Βιέννη
μαλὸν μὲ ἄλλα σφηνωμένο.
Ὅτε μιὸ κλαδί δὲν μένει
ἄχ' εἰς τὸ κορμί μου τὸ ἰσχυρό,
ποῦ ἂν ἰδῶ αὐτὸ διαγμένο
ἀλλάζω ἀμέσως καὶ διπλὸ
κάπου εἰς τὴν κεφαλὴν πετῶ.
Καὶ νῦν οὐδὲν ἄλλο θὰ σοῦ πῶ,
γιατὶ ἂν πάλιν τὰ ἐνώσης
εἴ σύμπτωσις! μὴ πλέον ρώτα
τὸ πρῶτον μου θὰ ἀναγνώσης
τὸ ἴδιο ἀκριβῶς σὰν πρῶτα.

54

Πρὸς συμπλήρωσιν

Ο . . . ο . . . ε . . . ε — π . . . π . . . ρ . . . Κ . . . η —

55

Τρίγωνον

* * * * A
* * * A
* * A
* A
A

56

Περίεγρον ἐρώτημα

Τὶ πρᾶγμα καλεῖται περιεττόν, ἐνῶ δὲν εἶνε ;

57

Λογόγραφος.

Ἄρα ΒΒΒΒΒΒΒΒΒΒ ΒΒΒΒΒΒΒΒΒΒ πῶς ;

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 31 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

46 ΑΙΝΙΓΜΑ

Σταυρός—Σταβρός—Ταυρός.

Ἔλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ., ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Γ. Α. Βασιλάκης, ὁ ἐκ Πι- τρῶν Θ. Μπονέλης, καὶ ὁ ἐκ Δομοκοῦ Σ. Καράλης.

47 ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΝ

Οἱ ἀνώμενοι λείαν ἐπὶ τέλους καθίστανται ἀνιαροὶ

48 ΚΥΒΟΛΕΞΟΝ

Ε π ε α
Π ρ ε ν
Ε ἴ τ ε
Α ν ε υ

49 ΛΟΓΟΓΡΗΦΟΣ

Ἰσὴν συνεχῶς συνδρομὴν ἄπασιν ἐπένευε πλὴν μόνον, εἰ μὴ ἐπιφανῆς ἦν, ἐπιφανέσειν ἀξίαν συνδυάζης.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Α. Γ. Σχόπελον. Ζητούμενον φύλλον σὰς ἀπεστάλη.—Η. Β. Ξηροχώριον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδει- ξιν ἀποστέλλομεν σὺν παρόντι φύλλῳ.—Γ. Σ. Κέα ν. Ἐπιστολὴν μετὰ συνδρομῆς ἐλάβομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Δεχθῆτε ἀντα- σπασμούς.—Δ. Μ. Κυπαρισσία ν. Διεύθυνσις διωρθώθη. Ἐχει καλῶς.—Η. Γ. Καρδίτζα ν. Τελευταία συνδρομὴ ἐλήφθη εὐχα- ριστοῦμεν.—Ι. Κ. Πάτρας. Ὑμετέρα συνδρομὴ ἐλήφθη σὰς εὐ- χαριστοῦμεν πολὺ. Ἀπόδειξιν λαμβάνεται σὺν παρόντι φύλλῳ.—Τ. Α. Μεσολόγγιον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἀπό- δεῖξιν ἀποστέλλομεν σὺν παρόντι φύλλῳ.—Α. Κ. Ναύπακτον. Τρίτη συνδρομὴ ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἐχάρημεν δι' ἱκανοποίη- σιν. Συγχαίρομεθα.—Δ. Β. Ἰθάκην. Συνδρομὴν σας ἐλάβομεν, ἀ- πόδειξιν ἀποστέλλομεν σὺν παρόντι φύλλῳ.—Α. Κ. Κόθηρα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.—Γ. Ι. Χ. Πάτρας. Δὲν γνωρίζομεν εἰδικὸν τοιοῦτο σύγγραμμα. Ἐν τούτοις πολλάκις ἐγρά- φησαν σχετικὰ τινα ἐν διαφόροις ἡμερολογίοις διου δόνασθε ν' ἀ- νατρέξετε. Ἐὰν δ' ἐπιθυμῆτε Γαλλικὸν τοιοῦτον πόνημα δυνάμεθα νὰ σας ὀδηγήσωμεν.—Α. Τ. Τοίκαλα. Ὑμετέρα συνδρομὴ ἐλή- φθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε σὺν παρόντι φύλλῳ.—Κ. Δ. Φ. Πάτρας. Ἐπιστολὴ σας μετὰ περιχομένων ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς δημοσιευθῆσεται. Ἰδέα σας λαμπρά. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνδιαφέρον σας.—Α. Δ. Α. Γαλάζιον. Παραγγελία σας ἐξε- τελέσθη. Φίλος ἀπήνησεν ὅτι ἐστάλησαν. Σὰς γράφομεν.—S. Ghi- Roustchouk. Ὑμετέραν συστημένην μετὰ συνδρομῆς ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ὡς καὶ διὰ δικαίαν παρατήρησιν σας. Ἀπό- δεῖξιν σας ἀποστέλλομεν σὺν παρόντι φύλλῳ.—Σ. Π. Σ. Μονεμ- βασία ν. Τίποτε δὲν ἐλάβομεν. Σειράς ἀπεστείλαμεν χθές. Σὰς γράφομεν.